

D E C I Z I E

15 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Valentina Clevadi
Tamara Chișca-Doneva

examinînd cererea de recurs declarată de către Bodnari Iurie,
în pricina la cererea introductivă a Întreprinderii Individuale „Lihovețchi Alexandru” privind intentarea procesului de insolabilitate față Societatea pe Acțiuni „Sibila”,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2015, prin care a fost scoasă de pe rol cererea depusă de Bodnari Iurie cu privire la destituirea administratorului ÎI „Sorochin Iurie”, ca fiind depusă de o persoană neîmputernicită,

c o n s t a t ă

ÎI „Lihovețchi Alexandru” a înaintat instanței de insolabilitate cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de SA „Sibila”.

În motivarea cererii a invocat că prin încheierile Curții de Apel Economice din 22 decembrie 2010 pe dosarele nr. 2e-1096/10, nr. 2e-1151/10, nr. 2e-1208/10 a fost dispusă încasarea din contul SA „Sibila” în beneficiul administratorului provizoriu Lihovețchi Alexandru a sumei de 4 000, 2 800 și 2 800 lei.

Titlurile executorii pe dosarele nr. 2e-1096/10 și nr. 2e-1151/10, la data de 28 septembrie 2012, creditorul le-a remis executorului judecătoresc Olga Buzadji și a achitat suma de 200 lei pentru executare, însă pînă în prezent acestea nu au fost executate.

La 25 martie 2013, creditorul a expediat executorului judecătoresc Olga Buzadji o scrisoare, la care drept răspuns, i s-a comunicat că debitorul nu dispune de mijloace care ar putea acoperi datoria.

Concomitent invocă că mai mult de jumătate de an conturile bancare ale SA „Sibila” sunt blocate și conform art. 10 alin. (2) a Legii insolabilității, temeiul general de intentare a unui proces de insolabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului.

Conform art. 2 a Legii insolabilității incapacitate de plată este situație financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea de a-și executa obligațiile pecuniare scadente, inclusiv obligațiile fiscale, incapacitatea de plată fiind de regulă, prezumată în cazul în care debitorul a încetat să efectueze plăți.

Astfel, consideră că întreprinderea SA „Sibila” se află în stare de insolabilitate și este necesară intentarea procedurii de insolabilitate.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2013, a fost admisă spre examinare cererea introductivă ÎI „Lihovețchi Alexandru”, fiind stabilită perioada de observație asupra activității SA „Sibila” și numit în calitate de administrator provizoriu al insolabilității ÎI „Sorochin Iurie”.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 09 octombrie 2013, a fost respins recursul declarat de SA „Sibila” și menținută încheierea instanței de insolabilitate.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2014, a fost admisă cererea introductivă depusă de ÎI „Lihovețchi Alexandru”, fiind intentat procesul de insolabilitate față de SA „Sibila” și desemnat în calitate de administrator al procesului de insolabilitate ÎI „Sorochin Iurie”.

La 16 aprilie 2015, Bodnari Iurie a depus o cerere, prin care a solicitat destituirea administratorului ÎI „Sorochin Iuri”, în cadrul procesului de insolabilitate SA „Sibila”.

În motivarea cererii, Bodnari Iurie a invocat că administratorul ÎI „Sorochin Iuri” nu respecta atribuțiile ce îi revin în baza Legii insolabilității din 29 iunie 2012, încalcând norma legală și anume, confirm art.71 a) nu îndeplinește condițiile privind indicatorii de performanță, respectiv tergiversează intenționat procedura de insolabilitate, având interesul propriu și știind că onorariul, stabilit de comitetul de creditori, va fi primit (acceptat) în timp apropiat.

Susține Bodnari Iurie că aceasta se dovedește prin faptul că administratorul ÎI „Sorochin Iuri” fictiv a intentat o cauză civilă privind anularea procesului-verbal al adunării acționarilor, la care s-a decis gajarea imobilului din str. Armenească, 100, făcând abuz de drepturile oferite de lege, a tergiversat cauza mai mult de 6 luni, după care a renunțat la cerere.

Menționează că, din momentul numirii administratorului în funcție, ultimul nu face nici o mișcare cu averea debitorului (încăperea pe str. Armenească, 100, mobilierul și tehnica de calcul), nu dă în chirie și nici nu vinde pentru acoperirea cheltuielilor legate de masa debitoare, prin acest motiv mărin artificial și neîntemeiat remunerarea administratorului.

Mai invocă că, potrivit art.71.b), administratorul nu respectă atribuțiile ce îi revin prin prezenta lege, și anume, din momentul intentării procedurii de insolabilitate administratorul era obligat să publice dispozitivul hotărârii Curții de Apel din 14 februarie 2014, însă neavând atribuții și depășind limitele drepturilor sale administratorul Iuri Sorochin a redactat și corectat dispozitivul hotărârii sus menționate și l-a publicat în „Monitorul Oficial” cu erori foarte grave.

Solicită Bodnari Iurie destituirea administratorului procesului de insolabilitate a SA „Sibila” - ÎI „Sorochin Iuri” și desemnarea în funcție de administrator al procesului de insolabilitate al SA „Sibila” pe dl Ciobanu Lilian, deținător al autorizației de administrator autorizat nr. 86 din 12 ianuarie 2015.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2015 cererea depusă de Bodnari Iurie cu privire la destituirea administratorului ÎI „Sorochin Iurie” a fost scoasă de pe rol, ca fiind depusă de o persoană neîmputernicită.

La 04 august 2015, Bodnari Iurie a declarat recurs împotriva încheierii instanței de insolabilitate din 11 iunie 2015, solicitând repunerea în termen de declarare a recursului, admiterea acestuia, casarea încheierii contestate cu restituirea pricinii la rejudecare în instanța de fond.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu încheierea contestată, considerînd-o ilegală și neîntemeiată.

Susține că administratorul ÎI „Sorochin Iuri” nu respecta atribuțiile ce îi revin în baza Legii insolvenței din 29 iunie 2012, încalcând norma legală și anume: conform art.71 a) nu îndeplinește condițiile privind indicatorii de performanță și anume, intenționat tergiversează procedura de insolvență, având interesul propriu și știind că onorariul, stabilit de comitetul de creditori va fi primit (acceptat) în timp apropiat și în mărimea stabilită fără îndeplinirea de facto volumului de lucru necesar. Acesta se dovedește prin faptul că administratorul ÎI „Sorochin Iuri” fictiv a intentat o cauză civilă privind anularea procesului-verbal al adunării generale acționarilor la care s-a decis gajarea imobilului din str. Armenească, 100. Făcând abuz de drepturile oferite de lege, tergiversând cauza mai mult de 6 luni, după care a renunțat la cerere.

Menționează că din momentul numirii administratorul nu face nici o mișcare cu averea debitorului (încăperea pe str. Armenească, 100, mobilierul și tehnica de calcul), nu transmite în chirie și nici nu vinde pentru acoperirea cheltuielilor legate de masa debitoare, prim care motiv mărind artificial și neîntemeiat remunerarea administratorului.

De asemenea invocă că contrar prevederilor art.71. lit. b) a Legii insolvenței din 29 iunie 2012, din momentul intentării procesului de faliment față de SA „Sibila” lichidatorul era obligat să publice dispozitivul încheierii Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2014, în termen de 10 zile din data adoptării, cu toate acestea dispozitivul a fost publicat doar la 17 aprilie 2015, încălcând toate normele și termenele stabilite de legislația în vigoare. Mai mult ca atât, ne având atribuții și depășind limitele drepturilor sale Iuri Sorochin a redactat și corectat dispozitivul sus menționat și l-a publicat în „Monitorul Oficial” cu erori foarte grave, din care acuză conținutul și sensul actului judecătoresc s-a schimbat.

În susținerea poziției sale recurentul mai invocă și prevederile art. 17 CPC, 118 alin.(1) și art. 123 alin.(6) CPC, invocând că instanța de recurs urmează să constate încălcarea de către administratorul în procedura insolvenței Iuri Sorochin a obligației sale conform Legii insolvenței, în condițiile în care acesta nu prezintă, și nici nu poate prezenta instanței de insolvență, probe corespunzătoare din cauza lipsei lor.

Totodată consideră că în susținerea poziției sale, pot fi indicate și prevederile art. 241 CPC RM, care statuează expres că, pe lângă circumstanțele pricinii constatate de către instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la circumstanțe și legile de care s-a călăuzit, în motivarea hotărârii se indică și argumentele invocate de instanță la respingerea probelor administrate, ceea ce de fapt nu conține încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2015 și 12 septembrie 2014. Or, conform art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, instanțele judecătorești sunt obligate să-și motiveze deciziile astfel încât să permită exercitarea efectivă a dreptului la casație, să nu lase părțile într-o stare de incertitudine și să nu creeze impresia că nu au fost auzite.

Insistă că are dreptul la un recurs efectiv, mai mult că conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell contra Irlandei, hotărârea din 16.04.1991), ceea ce este necesară în cazul său.

În conformitate cu prevederile art. 8 alin. (1) Legea insolvenței, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile

calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

La fel, prevederile art. 425 CPC, statuează că termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

La materialele pricinii lipsesc date care ar confirma expedierea în adresa recurentului a copii încheierilor recurate, iar ultimul insistă că acestea i-au fost aduse la cunoștință doar la 28 iulie 2015.

Alte date care ar atesta contrariul la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 04 august 2015 în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, în vigoare din 14 martie 2013, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Astfel, după cum rezultă din materialele pricinii, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2014, a fost admisă cererea introductivă depusă de ÎI „Lihovetchi Alexandru”, fiind intentat procesul de insolvență față de SA „Sibila” și desemnat în calitate de administrator al procesului de insolvență ÎI „Sorochin Iurie”.

Iar la 16 aprilie 2015, Bodnari Iurie a depus o cerere, prin care a solicitat destituirea din funcție a administratorului ÎI „Sorochin Iuri”, în cadrul procesului de insolvență SA „Sibila”, invocând drept temei prevederile art. 71 lit. a) și b) din Legea insolvenței.

Soluționând cererea menționată, instanța de insolvență prin încheierea din 11 iunie 2015, a scos de pe rol cererea lui Bodnari Iurie cu privire la destituirea administratorului insolvenței SA „Sibila”, ÎI „Sorochin Iuri”, ca fiind depusă de o persoană neîmputernicită.

Instanța de recurs constată că încheierea menționată este emisă cu respectarea prevederilor legale, aplicabile situației în cauză.

În susținerea opiniei date, instanța de recurs reține prevederile art. 4 din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, care prevede că participanți la procesul de insolvență sunt: administratorul provizoriu, administratorul insolvenței, lichidatorul, creditorii, adunarea creditorilor, comitetul creditorilor, debitorul sau, după caz, reprezentantul debitorului, alte organe și persoane stabilite în prezenta lege, iar aliniatul (2) al aceluiași articol stabilește că organele și persoanele stabilite la alin. (1) trebuie să asigure efectuarea rapidă a actelor și a operațiunilor prevăzute în prezenta lege, realizarea în condițiile legii a drepturilor și a obligațiilor celorlalți participanți la aceste acte și operațiuni.

Potrivit art. 71 alin. (1) al aceleiași Legi, care reglementează destituirea și demisia administratorului/lichidatorului, la cererea comitetului creditorilor, a adunării creditorilor, a administrației publice centrale de specialitate sau autorităților administrației publice locale (în cazul intentării procesului de insolabilitate în privința întreprinderii de stat care a fost fondată de către organul central de specialitate sau a întreprinderii municipale care a fost fondată de autoritatea administrației publice locale, sau a întreprinderii în al cărei capital statutar statul deține mai mult de 35% din pachetul de acțiuni), sau din oficiu, instanța de insolabilitate poate destitui administratorul/lichidatorul din motive întemeiate, inclusiv dacă acesta: a) nu îndeplinește condițiile privind indicatorii de performanță; sau b) depășește sau nu respectă atribuțiile ce îi revin prin prezenta lege, încalcă legislația; sau c) se află în conflict de interese cu orice parte în proces; sau d) cade sub incidența prevederilor de incompatibilitate și/sau a restricțiilor prevăzute de lege; sau e) se află în procedură de lichidare sau de insolabilitate.

Prin urmare, în interpretarea corectă a normei enunțate este de înțeles că instanța de insolabilitate poate să destituie administratorul insolabilității la solicitarea comitetului creditorilor, a Adunării creditorilor sau din oficiu, însă, sub nici o formă aceasta nu poate fi obligată să destituie administratorul din oficiu.

Raportând aceste prevederi la împrejurările cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că legiuitorul a indicat expres cine sunt titularii în drept să solicite destituirea administratorului insolabilității.

Or, norma în cauză indică imperativ că un singur creditor nu poate solicita destituirea administratorului insolabilității și nu este în drept de a depune astfel de cerere.

De altfel, este cert și faptul că organele creditorilor investite, prin prisma art. 54 alin.(1) lit. d) a Legii Insolabilității, cu atribuții exclusive de a solicita instanței de insolabilitate destituirea și înlocuirea administratorului insolabilității, nu au înaintat cereri de destituire a lichidatorului și nici nu au acordat împuterniciri lui Bodnari Iurie de a solicita destituirea lichidatorului SA „Sibila” în procedura falimentului.

În asemenea împrejurări, instanța de recurs conchide că prima instanță, temeinic cu referire la prevederile art. 267 lit. c) CPC, care acordă dreptul instanței judecătorești de a scoate cererea de pe rol în cazul în care cererea este semnată sau este depusă în judecată de o persoană neîmputernicită, a dispus scoaterea cererii lui Bodnari Iurie de pe rol, or, cum corect a remarcat și instanța de insolabilitate, Bodnari Iurie, nu a fost împuternicit, în condițiile art. 71 al Legii insolabilității de a solicita destituirea lichidatorului SA „Sibila” în procedura falimentului, nefiind, de altfel, demonstrată nici calitatea procesuală a acestuia în cauza de insolabilitate a SA „Sibila”.

Sub acest aspect, argumente invocate în recurs, nu pot fi reținute deoarece nu indică la ilegalitatea încheierii recurate, mai mult că sunt similare celor invocate în cadrul examinării cauzei în prima instanță, cărora le-a fost dată o apreciere în corespundere cu prevederile legale.

Pentru considerentele menționate și având în vedere că încheierea recurată este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2015.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se respinge recursul declarat de către Bodnari Iurie.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2015 în pricina civilă la cererea introductivă a Întreprinderii Individuale „Lihovețchi Alexandru” privind intentarea procesului de insolvabilitate față Societatea pe Acțiuni „Sibila”, prin care a fost a fost scoasă de pe rol cererea depusă de Bodnari Iurie cu privire la destituirea administratorului ÎI „Sorochin Iurie”, ca depusă de o persoană neîmputernicită.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Tamara Chișca-Doneva